

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne: **A.**, bytom **K.**, **V.**, právne zastúpená JUDr. **E.**, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom **J.**, **P.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, odbor pomoci v hmotnej núdzi, Bratislava, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j. AA/2008/09299-OPHN zo dňa 17. júna 2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/49/2008-36 z 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 13S/49/2008-36 z 28. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného zo 17.6.2008 č. AA/2008/09299-OPHN z dôvodu podľa § 250j ods. 2, písm. c) OSP pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a vec bola vrátená na ďalšie konanie žalovanému. Krajský súd dôvodil tým, že správne orgány sú povinné vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku) a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku).

V prejednávanej veci správne orgány takto nepostupovali, pretože v r. 2002 spoľahlivo nezistili rozsah majetku žalobkyne pri podávaní žiadosti o dávky sociálnej pomoci (dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke). Je pravdou, že žalobkyňa bola povinná všetky skutočnosti rozhodné pre posúdenie nároku na dávky o sociálnej pomoci uviesť v žiadosti o poskytnutie sociálnej pomoci, avšak správny orgán bol povinný si tieto skutočnosti overiť a zistiť, či tam uvedené informácie zodpovedajú skutočnému stavu veci. Správny orgán musí v konkrétnej veci prihliadnuť aj na osobu žiadateľa, najmä na jeho rozumové schopnosti, chápať, čo sa od neho žiada, v prípade, ak má niesť zodpovednosť za prijímanie dávky a príspevkov v zmysle § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o hmotnej núdzi. V prejednávanej veci má správny orgán možnosť overiť si údaje o vlastníctve žalobkyne k nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností, pretože ide o listiny verejné, do ktorých má právo nahliadnuť každý. Správne orgány takto nepostupovali, a preto nie sú splnené podmienky na uloženie povinnosti žalobkyňi vrátiť navyše vyplatené dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávkam podľa § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o hmotnej núdzi, pretože správny orgán v čase podania žiadosti o sociálnu pomoc nepostupoval v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku, pretože si neobstaral potrebné podklady na zistenie presného a úplného stavu veci.

Žalovaný, resp. správny orgán I. stupňa v ďalšom konaní opakovane vypočuje žalobkyňu a M. vo veci vlastníctva rodinného domu č. X. K. ohľadne zistenia, kto bol od 1. mája 2002 jeho skutočným vlastníkom, a vo veci rozhodne na základe zistenia skutočného stavu veci.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a žiadal zmeniť prvostupňový rozsudok a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania, ktoré bolo žalobkyňi doručené, zdôraznil najmä to, že žalobkyňa si nespĺnila zákonom stanovenú ohlasovaciu povinnosť, a to tým, že v žiadosti o dávku sociálnej pomoci zo dňa 27.5.2002 uviedla, že nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti. O tom, že nehnuteľnosť reálne vylúčila zo svojho

vlastníctva už pred 15-timi rokmi tým spôsobom, že nehnuteľnosť dala do užívania svojmu bratovi M., uviedla prvý raz až po skončení správneho konania, a to v žalobe. Avšak neuviedla, na základe akého právneho ustanovenia bola táto zmena vlastníctva realizovaná. Ani na pojednávaní pred súdom na to nedala odpoveď.

Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Najvyšší súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP.

Odvolací súd považuje dôvody zrušenia rozhodnutia žalovaného krajským súdom za dôvodné a plne sa s nimi stotožňuje. Obsah odvolania žalovaného nedal dôvod pre záver, že skutkový stav bol v správnom konaní zistený v súlade s ustanovením § 3 ods. 4 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Vzhľadom na výšku sumy, ktorej vrátenia sa žalobca dožaduje, dobu trvania poukazovania dávok a príspevkov v hmotnej núdzi, osobné pomery žalobkyne a všetky okolnosti prípadu, ktoré doposiaľ vyšli v konaní najavo, je nesporné, že rozhodnutie o vrátení sumy 253 968,- Sk musí byť založené na takom zistení skutkového stavu veci, z ktorého nevzniknú pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia. V súčasnom štádiu konania, keď neboli náležite vypočítané na veci zainteresované osoby (samotná žalobkyňa a M.), a neboli vykonané dostatočné dôkazy na tvrdenia žalobkyne ohľadne usporiadania majetkových pomerov v rodine, ako aj na samotné okolnosti vzniku rozdielnych nájomných zmlúv, nemožno považovať skutkový stav pre posúdenie veci za dostatočný. Preto sa odvolací súd ani nezaoberal dôvodmi odvolania, ktoré sa týkali hodnotenia vykonaných dôkazov v správnom konaní, pretože ich považuje za predčasné hodnotiť.

Odvolací súd s poukazom na ustanovenia § 219 ods. 2 OSP považuje dôvody zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu za vecne správne, a preto prvostupňový rozsudok podľa ods. 1 uvedeného ustanovenia potvrdil.

Súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu trovy právneho zastúpenia nevyčíslila a žalovaná nemá právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková